

[Erling Olsen]

men det er ikke det, vi skal i dag, og vi er også klar over, at vi ikke kan få accepteret vores politik. Vi har jo ikke flertal, hverken på den ene eller den anden måde, her i salen, men vi er alligevel blevet noget forbavset over at få så massiv en afvisning af vores forslag som den, vi mødte fra regeringens side.

Det, der er problemet, er jo, at vi for øjeblikket ikke ser nogen stigning i beskæftigelsen i byggeriet og i bygge- og anlægsvirksomheden. Så sent som i dag har i Erhvervsbladet hr. John Lundby Petersen fra Håndværksrådet en beklagelse på Håndværksrådets vegne. Man siger: vi har fået mere enfamilieshusbyggeri, men vi har ikke fået højere beskæftigelse, fordi vi rammes af politiske forhold, nemlig nedtrapningen af bevillingerne til energibesparende foranstaltninger, og af den omstændighed, at de 300 mill. kr. til byfornyelse var et engangsfænomen, og vi rammes af nedskæringerne i den offentlige anlægsvirksomhed. De ting gør, at rentefaldets virkninger på parcelhusområdet ikke giver sig udslag på beskæftigelsen, fordi man på grund af bortfald af politiske bevillinger, på grund af politiske nedskæringer får en vigende beskæftigelse.

Og så er spørgsmålet: kan det være rigtigt i en situation som denne, hvor vi har lige ved en tredjedel af arbejdsstyrken i bygge- og anlægsgenene som ledige – meget mere end i de øvrige erhverv – kan det være rimeligt bare at se på, at de 300 mill. kr. til byfornyelse falder væk, bare at se på, at den offentlige anlægsvirksomhed skæres så kraftigt ned, bare at se på, at vi nedskærer disse tilskudsprocenter? Kunne der ikke være grund til at gøre noget særligt for bygge- og anlægsektoren inden for rammerne af en i øvrigt forsvarlig økonomisk politik?

Og så er spørgsmålet: er der nogen forhandlingsmuligheder? Dét synes jeg nok alligevel, at hvis man vil have socialdemokratiet i tale, hvis man vil have socialdemokratiet inddraget i det, der nu skal ske – og det vil socialdemokratiet gerne – så var de toner, der kom fra hr. Dræbye, i hvert fald af en sådan art, at det burde kunne føre til et samarbejde om denne lovgivning.

Hr. Dræbye erkendte jo, at der var et behov for ældreboliger, at der var et stort udækket behov for ungdomsboliger, for yderligere indsats i byfornyelsen og også for

at kigge på den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed, og antydede, at det kunne komme ind i forhandlingerne om finansloven. Jeg mener nok, at det haster noget, for vi må snart få truffet nogle beslutninger, hvis denne vinter ikke skal blive meget hård for byggerhvervene. Men jeg synes, at der i det, hr. Dræbye var inde på, var nogle ting, der kunne forhandles om, og jeg synes, det ville være rart, hvis også regeringen ville gå ind i de forhandlinger.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først takke de ordførere, der umiddelbart har støttet, men også de ordførere, der har vist positiv interesse for regeringens lovforslag.

Jeg er næsten nødt til at give et par kommentarer til hr. Kaj Poulsen, og det tror jeg også han vil forstå.

Hr. Kaj Poulsen sagde, at jeg skulle have sagt, at det er overbudspolitik, han står for. Det mener jeg ikke jeg har sagt. Jeg er da glad for at vide, at hr. Kaj Poulsen selv ved, hvad han står for.

Jeg mener, at der havde indsneget sig en misforståelse vedrørende ældreboliger. Det, jeg gav udtryk for, var, at med hensyn til den specielle slags, som er indeholdt i den almen-nyttige kvota, og som er egnet til ældre og handicappede, har vi den positive udvikling, jeg omtalte. Men det betyder da ikke, at vi ikke skal se på ældreområdet; det gør vi i hvert fald også.

Jeg kan bekræfte over for hr. Kaj Poulsen, at jeg er helt enig med socialministeren i, at vi skal se på principperne om finansiering af ældreboliger generelt. Vi har formentlig alt for mange finansieringsordninger, og det vil vi gerne have koordineret noget bedre, og derfor har vi altså for længst nedsat et udvalg til at se på den slags ting, og vi håber da, at det kan komme frem med et resultat i løbet af det kommende folketingsår. Jeg kan ikke datere det her og nu, men det er noget, vi følger med stor interesse. Derfor har jeg heller ikke sagt, at der ikke er interesse for de ældres boligproblemer. Det var noget, hr. Kaj Poulsen lagde mig i munden.

Der er én ting, jeg er ked af, og det er, at hr. Kaj Poulsen kaldte vores finansieringsordning i lovforslaget for Ebberød Bank. Jeg synes, det er en desavouering af min forgænger, som er ordfører vedrørende beslutnings-